

ACC. N.R. M. 12936:1-3.

Landskap: *Småland* Upptecknare: *C. Th. Pettersson, Sjöngösjö*
Härad: *Konga* Berättare: " " "
Socken: *Ljudev* Berättarens yrke: *lantbr.*
Uppteckningsår: *1953* Född år *1876* i *Ljudev*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

*Öknamm, talesätt och skämt om olika
bygdens inneråvare. sid. 1-3.*

Luv F. 80.

Vad djurens betäffar finner inte brydret så berättat om
 - så vi exempelvis i gammal tid hade några örnar
 på andra socknars innermarker. Äu Nadesjöns innermarker
 kallades knivmarker. De torde vara av den arten nu.
 Äu inom nämnda socker tillverkades mycket bra "Lück-
 knivar" lika med kniv med led, som de förde omkring
 och sålde vida omkring. Masjöknivar var för lika berömd
 som Ebbelstena kniven i hemens tid. Äu vi kallade
 Älgstoda, gränssocken till oss i oss för Bergöcker
 har jag hört. Orsaken känner jag ej riktigt, dock jaans
 det mycket småindutit där i gammal tid. Bergöcker
 ring förkom där bl. a. Bergöcker var ju en sak som
 även lemmen i gammal tid kunde få till lekak. Långasjö
 borra kallade djurensborna för Kreatursborna. Vidare
 fick vi heta: De siltvokiga djurensborna. Vatten
 skulle vara en gammalt öknamn på oss här i byden
 kan ej för tillfället lemmen förklaring över innebörden
 av namnen. Äu annan städ ossig skänningen lemmen

Luf 80
1

hörde man ju jämt i gammal tid. Aug. historien om vår
häre och skam i sammanhang med skopelsen av skine så är det
rent litterära historier som man hade hört och berättat.

Ätjän berättningar vil sammantröffade med skämeberättningar
om dessa kallades spantoffelugor, och fick tillräcka. Ena gröska-
berkar var vanligt jämt. Ät Östgöten kokte sin tyck ärt-
välling, en ärtorna vid kokningen sade tacka dej, tacka
dej. När senälänningen kokte ärtor så ropade ärtorna: ~~Wa~~
å de, wa å de, så out om ärtor hade smälldjaktat.

Uvar som leam hört berättas att knallar var sär-
skilt dumma. Sju stycken knallar vandrade fram åt
vägarne en varm sommardag. Se där å en sjö ropade
glän iunnaskade, när de fick se en blommande lin-
land. Alla dök ner i linet. Eftväl undrade knallarne
om någon en lundruskat under badet. Dumma som de vo-
glömde den som råknade, en råkna sig själva med
resultat att trolig en en hade drunknat. Riktigt
säkra voro de ej om den saken heller. De kommo då

ACC. N:R M. 12936:3.

önnens att sätta väsan i en fästk gördelräcka som låg vid
linlandst. Det blev 7 mänken och glada vandra de knorrane
vidare

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

3.